

بیانات مقام معظم رهبری در دیدار مهمانان خارجی شرکت کننده در مراسم سالگرد ارتحال حضرت امام (ره) - 13 / خرداد/ 1371

بسم الله الرحمن الرحيم

ابتدا به همه‌ی برادران و خواهران گرامی که از نقاط مختلف عالم، با شور و شوق ایمانی و اسلامی، در این روزها به ایران اسلامی و زیارت مرقد امام بزرگوار ما اعلی الله مقامه، تشریف آورده‌اید، خوشامد عرض می‌کنم.

به نظر ما این برهه از زمان و این مقطع تاریخی خاص، مقطع عجیب و عبرت انگیزی است. اگر بخواهیم عجیبترین چیزهای بزرگ و پدیده‌های شگفت‌آور این عالم را در این دوران انتخاب کنیم، باید بگوییم از همه بارزتر، این حقیقت است که جریان امور عالم، در جهت خلاف میل و خلاف جهت تلاش و تدبیر قدرتهای مسلط عالم پیش می‌رود! این، آیتی از قدرت نمایی خداست. اگر کسی با چشم باز و با تأمل به حوادث کنونی عالم نگاه کند و حرکت ملت‌ها و حرکت عمومی بشریت را مورد تأمل قرار دهد، خواهد دید که روال عمومی، ضد آن چیزی است که قدرتهای مسلط عالم، آن را می‌خواهند. امروز به‌طور مشخص، مظهر قدرت‌نمایی قلدان دنیا، امریکاست. این حرف البته بدین معنی نیست که دستگاه سلطه‌ی استکباری عالم، برای مقاصد خود، تلاشی همراه با زور و فشار انجام نمی‌دهد. چرا! دنیا پر است از نشانه‌های ظلم قدرتهای مسلط در همه جا. بخصوص کسانی مورد ظلم و زور هستند که شامه‌ی استکبار، بوی مخالفت و ضدیت و واژگون سازی قدرتهای مسلط را از ناحیه آنان استشمام کرده است؛ یعنی عمدتاً مسلمین عالم. لکن با توجه به همه‌ی اینها، آنچه در نهایت پیش می‌رود، همان چیزی است که دشمنان اسلام، دشمنان مسلمین و دشمنان ملت‌های مظلوم، از آن پرهیز دارند و می‌هراسند.

اگر امروز به تبلیغات دنیا نگاه کنید، می‌بینید اصرار بر این است که روش ایران و امام رضوان الله تعالی علیه، در نظر مردم و مسلمین عالم و بخصوص ملت‌های به پا خاسته و مسلمانان در کشورهای بیدار شده، يك «ضد ارزش» تلقی شود. وقتی می‌خواهند کسانی را در جایی متهم کنند، می‌گویند: «اینها در صددند تا حکومتی مانند ایران درست کنند، یا خطی پیرو خط امام را مشی کنند.» بعضی هم ممکن است از روی ساده دلی، در گوشه و کنار دنیا دستپاچه شوند و انکار کنند که «نه! ما در پی راه امام و جمهوری اسلامی و روش ایران اسلامی نیستیم.» لکن حقیقت این است که دنیای اسلام، هیچ چاره‌ای جز این ندارد که خط ایران اسلامی و راه امام را مشی کند. اگر مسلمانان - در هر جای عالم - و پیروان راستین اسلام، در صدد نجاتند؛ اگر می‌خواهند سلطه و قدرت شیطان بزرگ را دفع کنند؛ اگر ملت‌های مسلمان بخواهند راه رستگاری خودشان را دنبال کنند و اگر می‌خواهند خودشان را از فشار تحمیل امریکا و آسیبهایی که سلطه‌های جهانی بر ملت‌ها وارد می‌آورند آسوده کنند، راهی جز این ندارند که همان خطی را که امام در پیش پای ملت ایران گذاشت و خود با قدرت پیمود، بپیمایند؛ همان راهی که ملت ایران، به برکت استقامت در پشت سر امام بزرگوار خود پیمود.

مقصود من این نیست که کشورهای اسلامی ناچارند همین تشکیلات و همین فعالیتهای خاص و همین نظام ویژه‌ای را که ما در ایران اجرا کردیم، اجرا کنند. بدیهی است که موقعیتهای و جایگاه جغرافیایی و تاریخی و امثال اینها، فارق‌هایی میان ملت‌های مسلمان است. ممکن است از لحاظ کیفیت اجرایی، هر کشور اقتضایی غیر از کشورهای

دیگر داشته باشد. لکن اصل و روح مطلب؛ آن چیزی که در ایران اسلامی مایه‌ی پیروزی و گسترش این فکر در سراسر عالم شد؛ آن چیزی که توانست شمشیر تیز ابرقدرتها را بر روی ملت ایران کند و آنان نتوانند آنچه را که می‌خواهند در این کشور انجام دهند، در یک جمله مستتر است که روح همه‌ی چیزهاست و آن عبارت است از روح ایستادگی و تسلیم نشدن و سازش ناپذیری و انعطاف نشان ندادن در مقابل قدرت و سلطه‌ی جهانی و امریکا و امثال امریکا. این، همان روح قضیه است.

ممکن است کشوری در فکر پیاده کردن و زنده کردن اسلام هم باشد؛ اما اگر روح ایستادگی و انعطاف‌ناپذیری در مقابل قدرت مسلط امریکا در آن نباشد، بتدریج از اسلام هم جدایش خواهند کرد! یک نظام ممکن است در آغاز کار، شیرین‌ترین و براق‌ترین شعارها را هم مطرح سازد و بر اساس آن شعارها حتی حرکت را شروع کند. اما اگر روح تسلیم‌ناپذیری در مقابل فشار همه‌جانبه‌ی قدرتهای استکباری، در آن ملت، آن رهبری و آن کشور نباشد، این شعارها را، یکی یکی از دست آنها خواهند گرفت! مگر استکبار حد می‌شناسد؟! مگر استکبار در نقطه‌ای متوقف می‌شود؟! رمز اساسی کار و پیشرفت امام و موفقیت‌های الهی آن مرد بزرگوار و رهبر استثنایی، در این بود که دشمن را شناخت و با همه‌ی قدرت و استقامت، بدون کمترین اعتماد به او و تسلیم در مقابل او، ایستاد.

آن روز، دو ابرقدرت بودند و این دو ابرقدرت، با وجود این‌که از صد مسأله‌ی جهانی در نود مسأله اختلاف داشتند، اما در یک نقطه با هم موافق بودند و آن، فشار بر ایران اسلامی و نظام انقلابی ما بود. لذا شما دیدید که رژیم عراق در جنگ هشت‌ساله‌اش با ما، از سلاح روسی و امریکایی و فرانسوی و انگلیسی و برزیلی و از همه‌ی نقاط عالم توانست استفاده کند. یعنی همه به او کمک کردند؛ همه علیه ایران اسلامی، پشت سر او قرار گرفتند؛ همه با ایران در حال خصومت و محاربه بودند و این دو ابرقدرت، در مقابل اسلام انقلابی، به جد با یکدیگر همکاری داشتند. اما امام یک لحظه دچار تردید نشد؛ چون به راه خود ایمان داشت؛ به خدا متکی بود و به این ملت باور داشت. ملت هم امام خود را قبول داشت؛ او را شناخته بود و پشت سرش ایستاده بود. همه‌ی اینها عامل آن شد که این کشور و این نظام و آن رهبر و این ملت، در مقابل امریکا و شوروی آن روز - که امروز وجود خارجی ندارد - و همه‌ی اروپا و دیگران ایستادند. این، راز قضیه است.

شما برادران و خواهران از نقاط مختلف دنیا آمده‌اید؛ از میان نظامهای گوناگون، با سنتهای متفاوت و آداب و عادات مختلف، اما با دلبستگی واحد؛ یعنی اسلام. اگر می‌خواهید در پیروزی اسلام موفق شوید؛ اگر می‌خواهید فشار امریکا و سایر قدرتها را از روی خودتان برطرف و یا کم کنید و اگر می‌خواهید از سلطه‌ی ابزارها و آلات دست سیاستمداران قلدر عالم مصون بمانید، علاج این همه در یک کلمه است؛ کلمه‌ای که تجربه‌ی ایران اسلامی و میراث امام برای مسلمانان عالم است و آن، تسلیم نشدن در مقابل امریکاست. اگر بتوانید این ایستادگی را پیدا کنید و روشهای فشار آنها را بشناسید و در مقابل همه‌ی آنها بایستید، پیروزی شما تضمین شده و حتمی است. البته، مجاهدت سخت است. راه خدا همراه با درسرهاست. اما هدف، عالی است. هدف، نجات انسانیت است. هدف، نجات ملتها و کشورها از این ابتذالی است که امروز دنیای استکبار برای مردم عالم پیش آورده است. برای چنین هدفهای مهمی، فداکاری و تحمل سختی جا دارد و راه و رمز پیشرفت، تسلیم نشدن است. این طور نباشد که استکبار با تبلیغات خود، کاری کند که رهبران یک مبارزه و مردم یک کشور را دچار این فکر کند که «حالا چه عیبی دارد که ما یک کلمه از آنچه را که استکبار از ما خواسته است قبول کنیم؟!» این یک کلمه - یعنی تسلیم در مقابل دشمن به قدر یک گام - به معنای ناکام شدن است. استکبار، بی‌رحم و بی‌عاطفه است و در پی هدفهای پلید و خباثت‌آمیز

خودش است. به مجرد این که در یک ملت، احساس روح تسلیم و عقب‌نشینی کند، فشار را مضاعف خواهد کرد.

ببینید امروز در دنیا علیه مسلمانان چگونه عمل می‌شود! این به خاطر آن است که در هر نقطه، جلادان مسلمانان فهمیده‌اند که دستگاه استکبار از فشار بر مسلمانان و قتل عام آنها خشنود می‌شود؛ لذا آزادانه به مسلمین آسیب می‌رسانند! این وضعیت مسلمانان قفقاز است؛ این وضعیت مردم بوسنی و هرزگوین است؛ این وضعیت مسلمانان انقلابی در الجزایر است؛ این وضعیت دولت انقلابی در سودان است؛ این وضعیت مردم شریف و مجاهد افغانستان است؛ این وضعیت مردم مظلوم کشمیر است؛ این وضعیت مسلمانان مظلوم عراق است! در کدام نقطه‌ی عالم است که مسلمانان از قبل خباث استکبار جهانی و دستگاه سلطه‌ی جهانی به نحوی آسیب نبینند و فشار بر آنها وارد نشود؟! علاج چیست جز ایستادگی خود مسلمانان؛ جز همپیمانی مسلمانان؛ جز اتحاد مسلمین با یکدیگر؛ جز بیداری جوامع اسلامی و جز به کار گرفتن نیروی عظیم اسلام در سراسر عالم؟

ببینید صهیونیست‌های غاصب، با ملت‌های فلسطین و لبنان چه می‌کنند! روزی نیست که آسیبی به جنوب لبنان و منطقه‌ی بقاع نزنند. با وجود بیش از یک میلیارد مسلمان در عالم، چه کسی از اینها باید دفاع کند؟ مسلمانان باید همین‌طور نگاه کنند و کشتار فرزندان و زنان و کسان خود را در لبنان و فلسطین ببینند و دم نزنند؟! این همه منابع زیر زمینی، این همه ثروت، این همه سلاح در اختیار کشورهای اسلامی و جوامع مسلمین است. چرا ما نمی‌توانیم از خودمان دفاع کنیم؟ چون متحد نیستیم. چرا متحد نیستیم؟ چون دولتهایی که باید اتحاد را تضمین کنند، دارای هدف‌های مختلفند: هدف‌های ملی گرایانه، هدف‌های کفر آلود، هدف‌های غیراسلامی. اما ملت‌ها دل‌هایشان با هم است. کدام دو ملتند که با هم کینه داشته باشند؟ ملت ایران و ملت عراق، بعد از هشت سال جنگ، یکدیگر را در آغوش می‌فشرند. جنگ، مربوط به ملت‌ها نیست؛ اختلافات، مربوط به ملت‌ها نیست؛ بلکه مربوط به دولتهاست که انگیزه‌های غیر اسلامی دارند. این‌جا را باید علاج کرد. خواست‌های ملت‌ها باید در کشورها و در مناطق عالم تحقق پیدا کند و دولت‌ها باید راه ملت‌ها را قبول کنند و به آن راه بروند. و این راه، راه بازگشت به اسلام، عمل کردن به قرآن و نرسیدن از دشمنان اسلام است. دولت‌ها نباید از امریکا بترسند؛ کم‌این که ملت‌ها هم نباید بترسند. نباید از تهدید امریکا دچار ترس شوند و عقب‌نشینی کنند. باید در مقابل تهدید دشمن ایستاد و به خدای متعال اتکال کرد و ان‌شاءالله، آینده متعلق به ماست.

امیدواریم که ملت عزیز ایران و دیگر ملت‌های مسلمان در سراسر عالم، بتوانند راه و خط امام را - که همان راه اسلام است - به درستی بشناسند، و آن را به خوبی بپیمایند. ان‌شاءالله دشمنان اسلام را خداوند ذلیل کند و دست ملت اسلام را دست عزت و عظمت قرار دهد.

والسلام علیکم ورحمة‌الله و برکاته